

skulde være rigtigt at faa dette sat i Værk paa den Maade, der her er foreslaaet. Det er jo ganske vist en Gave, der er tilbudt Staten, en højsindet og rundhaandet Gave, men der paalægges Staten en ganske overordentlig Tvang derved. Medens Giveren skiller sig ved den Værdi, han har i Haanden, er det lige saa sikkert, at Gavemodtageren maa ofre betydeligt for at modtage denne Gave. Ikke alene maa Gavemodtageren ofre Penge, men der paalægges ham en Tvang til at opføre en selvstændig Bygning og opføre den paa et bestemt Sted, ja endog efter bestemte vedtagne Planer af en bestemt Arkitekt, noget, der hidtil er ganske uhørt. Den Arkitekt, der her er Tale om, Professor Storck, er en saa udmærket Arkitekt, at han er hævet over Kritik her, saa der er slet ikke Tale om at frygte noget med Hensyn til det kunstneriske Værd af de Tegninger, han giver. Men man er bunden. I selve Loven skal man bindes til at antage en bestemt Arkitekt med de Planer, han nu synes ere de rigtige. Det er noget ganske uhørt, og hele dette Arrangement tiltaler mig ikke.

Inden vi gaa ind derpaa, er der i alle Tilfælde Ting, vi først maa undersøge. En Samling som denne af udmærkede Kunstværker — jeg har der gendendt mange gamle Bekendte af det mest udmærkede i dansk Kunst — er ganske vist ikke maalt ved den Kapitalværdi, der sidder deri. Men naar Spørgsmaalet er, om Staten skal give betydelige Midler til at erhverve den, er der dog Anledning til at spørge: Hvilken er ogsaa Kapitalværdien? Kunstværdien er overordentlig stor, men lad os spørge: Hvilken er ogsaa Kapitalværdien? Det er et ganske simpelt Spørgsmaal, som fortjener en Undersøgelse, Klarlæggelse og Fremlæggelse, inden vi tage vor Beslutning.

Med Hensyn til det i Loven forudsatte Samarbejde mellem Staten og Københavns Kommune til Erhvervelsen af Samlingen mente det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup), at det skulde forsøges at bringe Københavns Kommune til at give mere, end den hidtil har villet give. Jeg hører ikke til Københavns Kommune og er ikke kaldet til at tale for Københavns Kommunes

Interesser; men jeg tilstaar ganske aabent, at det har undret mig mere, at Københavns Kommune er gaaet til at tilbyde de store Ofre, som den har tilbudt, end at den ikke er gaaet til større Ofre. Københavns Magistrat tilbyder jo at foreslaa, at Kommunen skal give en kontant Sum af 60,000 Kr. Dernæst tilbyder den at give Grunden. Jeg ved ikke, hvor stor denne Grund er, men man kan vel sige med et rundt Tal, at den er ikke under 3,000 Kvadrat-Alen. Hvad Værdien af den er, lader sig ikke saadan sige, da det er en Grund, som er udenfor Omsætningen. Den blev i sin Tid erhvervet af Københavns Kommune fra Staten til en urimelig lille Pris, men saadan som Forholdene nu ere, har den en overordentlig stor Værdi, og hvis vi sige, at denne Værdi er 40 Kr. pr. Kvadrat-Alen, siger man ganske sikkert ikke for meget. Det vilde altsaa sige saa meget som, at Københavns Kommune tilbyder at give 60,000 Kr. kontant og 120,000 Kr. i en Grund. Det er et overmaade stort Bidrag. Vil Københavns Kommune give mere, saa med Glæde. Men jeg vilde egentlig ogsaa sige, hvis jeg var kaldet til at tale for Københavns Interesser, hvilket jeg slet ikke er, at en dejlig Park som Østre Anlæg vilde jeg betænke mig to Gange paa at belemre med flere Bygninger end dem, som nu ere anbragte der. Altsaa, kan det ærede Medlems Diplomati bringe det til, at Københavns Kommune giver mere, saa med Glæde naturligvis.

Men hele Foranstaltningen, hele den Maade, hvorpaa Staten skal overtage Samlingen, forekommer mig noget tvivlsom. Jeg er ikke saadan just nogen afgjort Beundrer af Museumsdannelse. Jeg har selv i mit Liv deltaget i Dannelse af Museer og har Kunstinteresser, Lægmands Kunstinteresser, vel fuldt saa vel som nogen, men just at ophobe Kunst i Museer er ikke noget, som har min første Forkærlighed. Kunst i private Bygninger eller i offentlige Bygninger, som Folk kommer til i deres Forretninger, tiltaler mig langt mere end Sammenhobning af Kunst i Museer, og der er et Punkt, hvor jeg med Glæde mødes med det ærede Medlem for Aalborgs Amts 1ste Valgkreds. Jeg har en Gang tidligere haft Lejlighed til her i Tinget at udtale netop de Tanker, som det ærede Medlem